

MIESIĄCA STYCZNIA 1 DNIA

OBRZEZANIE W CIELE PANA NASZEGO JEZUSA CHRYSZTUSA. WSPOMNIENIE ŚWIĘTEGO OJCA NASZEGO BAZYLEGO WIELKIEGO, ARCYBISKUPA CEZAREI KAPADOCKIEJ.

Jeśli jest świątynia pod wezwaniem świętego Bazylego, czynimy czuwanie.

NA WIELKICH NIESZPORACH,

Błogosławiony mąż, antyfony pierwsza.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery isomelosity, ton 8:

Zbawca zstępując do rodzaju ludzkiego przyjął owinięcie pieluszkami i nie pogardził cielesnym obrzezaniem, mając osiem dni po matce i niemający początku po Ojcu, do którego zawołajmy, wierni: Ty jesteś Bogiem naszym, zmiłuj się nad nami (dwa razy).

Najlaskawszy Bóg nie powstydził się zostać obrzezanym obrzezanie ciała, lecz dał samego siebie obraz i postać wszystkim ku zbawieniu, jako Zakonu Twórcza Zakon spełnia i proroków przepowiednie o Nim, który wszystko trzymasz w dłoni i owinięty jesteś pieluszkami, Panie, chwała Tobie (dwa razy).

Inne stichery ku czci świętego Bazylego, ton 4:

Prosomion: Powołany z wysoka.

Gdy Ty, który nazwany zostałeś imieniem królestwa, pasłeś umiłowaniem mądrości królewskie kapłaństwo Chrystusa, naród święty, a wtedy koroną królestwa upiększył Ciebie, Bazyli, Pan wszystkich, królujący nad królującymi, który byłeś zjednoczony z zawsze będącym Synem i współniemającym początku, do którego módl się, aby zbawił i oświecił dusze nasze (dwa razy).

Szatami arcykapłaństwa przyozdobiony radując się nauczałeś Ewangelię królestwa, Bazyli, źródło nauki prawosławia Kościoła, którym teraz oświecasz jedno Bóstwo w Ojcu wszechwładnym i w Jednorodzonym Bożym Słowie, i Bożym Duchu, błogosławione i sławione w Trzech Osobach niepodzielnych, do którego módl się, aby zbawił i oświecił dusze nasze.

Przebywając wśród chórów niebieskich i z nimi zamieszkując, ojczyste Bazyli, pozazdrościłeś im życia jaśniejącą czystością życia Twego, jeszcze będąc w ciele i jak bezcielesny żyjąc z będącymi na ziemi, módl się do Chrystusa Boga naszego, aby rozkoszujących się natchnionymi przez Boga naukami Twoimi wyrwał z nieszczęść i ciemności niewiedzy.

Chwała, i teraz. Anatoliosa: Byłeś miłośnikiem mądrości, czcigodny, i wszystkich ludzi kierowałeś ku Bogu, niewieście głosząc pouczenie śmiertelne, wspaniałe życie przeszedłeś, gdyż żądze cielesne otoczyłeś mocą wstrzemięźliwości i błogosławionego Zakonu pouczeniem, zachowałeś nieujarzmioną godność duchową, cnót bogactwem całe cielesne mędrkowanie podporządkowałeś duchowi, przeto ciało i świat znienawidziwszy stoisz przez

Władcą świata Chrystusem, którego prosz o wielkie miłosierdzie dla dusz naszych.

I teraz. Zbawca zstępując do rodzaju ludzkiego przyjął owinięcie pieluszkami i nie pogardził cielesnym obrzezaniem, mając osiem dni po matce i niemający początku po Ojcu, do którego zawołajmy, wierni: Ty jesteś Bogiem naszym, zmiłuj się nad nami.

Wejście. Prokimenon dnia.

Czytanie Księgi Rodzaju.

Pan objawił się Abrahamowi i rzekł do niego: „Jam jest Bóg Wszechmogący. Służ Mi i bądź nieskazitelny, chcę bowiem zawrzeć moje przymierze pomiędzy Mną a tobą i dać ci niezmiernie liczne potomstwo. Staniesz się ojcem mnóstwa narodów. Nie będziesz więc odtąd nazywał się Abram, lecz imię twoje będzie Abraham, bo uczynię ciebie ojcem mnóstwa narodów. Sprawię, że będziesz niezmiernie płodny, tak że staniesz się ojcem narodów i pochodzic będą od ciebie królowie. Przymierze moje, które zawieram pomiędzy Mną a tobą oraz twoim potomstwem, będzie trwało z pokolenia w pokolenie jako przymierze wieczne, i będę im Bogiem”. Abraham padł na swoje oblicze i pokłonił się Panu. I rzekł Bóg do Abrahama: „Ty zaś, a po tobie twoje potomstwo przez wszystkie pokolenia, zachowacie przymierze ze Mną. Przymierze, które będziecie zachowywali między Mną a wami, i twoim przyszłym potomstwem, polega na tym: będziecie obrzezywali ciało napletka na znak przymierza waszego ze Mną i między potomstwem Twoim przez pokolenia. Z pokolenia w pokolenie każde wasze dziecko płci męskiej, gdy będzie miało osiem dni, ma być obrzezane, wszelki płci męskiej w pokoleniach waszych. Nieobrzezany, czyli mężczyzna, któremu nie obrzezano ciała jego napletka ósmego dnia, taki człowiek niechaj będzie usunięty ze społeczności twojej, zerwał on bowiem przymierze ze Mną”.

Czytanie Księgi Prypowieści.

Pan mnie stworzył, swe arcydzieło, jako początek swej mocy, od dawna, od wieków jestem stworzona, od początku, nim ziemia powstała. Przed oceanem istnieć zaczęłam, przed źródłami pełnymi wody; zanim góry zostały założone, przed pagórkami zaczęłam istnieć; nim ziemię i pola uczynił – początek pyłu na ziemi. Gdy niebo umacniał, z Nim byłam, gdy kreślił sklepienie nad bezmiarem wód, gdy w górze utwierdzał obłoki, gdy źródła wielkiej otchłani umacniał, gdy morzu stawiał granice, by wody z brzegów nie wyszły, gdy kreślił fundamenty pod ziemię. Ja byłam przy Nim mistrzynią, rozkoszą Jego dzień po dniu, cały czas igrając przed Obliczem Jego w każdym czasie.

Czytanie Księgi Prypowieści.

Usta sprawiedliwego kapią mądrość, zaś język nieprawego zginie. Wargi mężów prawych kapią łaską, usta zaś nieprawych – przewrotność. Obrzydła dla Pana waga fałszywa, upodobaniem Jego – ciężarek uczciwy. Gdzie wejdzie wyniosłość, tam i hańba, usta pokornych nauczą się mądrości. Uczciwość kieruje prawymi, a wiarołomnych zgubi ich nieprawość. W dniu gniewu bogactwo jest bez pożytku, sprawiedliwość zaś wrywa ze śmierci. Prawość

niewinnego równa mu drogę, a zły przez swoją złość upada. Sprawiedliwych ratuje ich prawość, żądza jest pułapką nieprawych. Nadzieja grzesznika znika przy śmierci, oczekiwanie przewrotnych przepada. Gdy umrze mąż sprawiedliwy, nie zginie jego nadzieja, a chwała niegodnych zginie. Sprawiedliwy ucieknie przed łowcami, zamiast niego pochwycają niegodziwca. W ustach niegodziwych są sieci dla mieszkańców miasta, uczucia zaś sprawiedliwych są pełne łaskawości. W łasce sprawiedliwych wywyższy się miasto, a w zgubie niegodziwych radość. Błogosławieństwem prawych wznosi się miasto, usta występnych je burzą. Niemądry, kto bliźnim pogardza, lecz rozumny mąż umie o nim milczeć.

Na litii stichera świątyni, także ku czci świętego Bazylego, ton 3:

Germanosa: Chrystus zamieszkał w duszy Twojej przez czyste życie Twoje, będąc Źródłem życia, nauczający tajemnic Bazyli wytoczyłeś światu rzeki pobożnych nauk, którymi napojeni wierni ludzie Kościoła jako owoc warg wyznających wdzięczność przynoszą Temu, kto pamięć Twoją wysławił na wieki.

Wylana na Ciebie mirra łaski namaściła Ciebie, abyś sprawował świętą czynność Ewangelii królestwa niebieskiego, okazujący Boga Bazyli, będący wonnością Chrystusa napełniłeś świat wonnością poznania Go, przeto słowa sług Twoich łaskawie przyjmując uproś dla nas, czczących Ciebie, wielkie miłosierdzie.

Bizancjusza: Ubrany w szatę arcykapłańską stanąłeś Bazyli przed tronem sądowym, obrońco Trójcy, w potrzebie za wiarę i cierpiętnicze przeciwstawienie się pokazałeś, gniew eparcha okryłeś wstydem, pałającego wściekłym gniewem niegodziwości władzy, i będąc przejętym niepokojem o niemiłosierne rozcięcie Bóstwa gorliwie rozważając wyraziłeś zgodę na męczeństwo i przyjąłeś koronę zwycięstwa od Chrystusa mającego wielkie miłosierdzie.

Chwała. Ton 6: Łaska rozlana została w ustach Twoich, czcigodny ojcze, i byłeś pasterzem Chrystusowego Kościoła ucząc duchowe owieczki wierzyć w Trójcę jednoistotną w jednym Bóstwie.

I teraz. Ton 8: Zbawca zstępując do rodzaju ludzkiego przyjął owinięcie pieluszkami i nie pogardził cielesnym obrzezaniem, mając osiem dni po matce i niemający początku po Ojcu, do którego zawołajmy, wierni: Ty jesteś Bogiem naszym, zmiłuj się nad nami.

Na stichownie stichery ku czci świętego, ton 1:

Bizancjusza: O Boża i święta pszczoło Kościoła Chrystusowego, przez wszystkich uwielbiany Bazyli! Ty bowiem uzbroiwszy się w oścień Bożego pragnienia, zraniłeś bluźnierstwa obrzydłych herezji i zgromadziłeś słodycz dla dusz wiernych, a teraz przechodząc przez niezniszczalne łąki Bożego rajy pamiętaj i o nas, stojąc przed Trójcą Jednoistotną.

Stichos: Usta me głoszą mądrość, a rozważania serca mego roztropność.

Bazylego Mnicha: Wszystkich świętych cnoty zebrałeś, ojcze nasz Bazyli: łagodność Mojżesza, gorliwość Eliasza, wyznanie Piotra, teologię Jana i jak

Paweł nie przestałeś wołać: Ktoś niedomaga i ja niedomagam, ktoś się gorszy i ja się nie rozpalam, przeto z nimi zamieszkawszy módl się o zbawienie dusz naszych.

Stichos: Usta sprawiedliwego będą rozważać mądrość i język jego wypowie wyrok.

Jana Mnicha, ton 2: Badając naturę rzeczy i wszystkie tłumaczenia uznawszy za niewystarczające, znalazłeś jedyne niezachwianego nadprzyrodzonego Stworzyciela wszystkich, do którego przyłgnałeś i wszystkie niegodne pragnienia odrzuciłeś, módl się, abyśmy spełniali Boże pragnienia, nauczycielu tajemnic, Bazyli.

Chwała. Przyjąwszy z niebios łaskę cudów i zdemaskowawszy swoimi naukami oszustwo bożków, jesteś chwałą hierarchów i umocnieniem, błogosławiony Bazyli, i wzorem nauki wszystkich ascetów, odwagę mając przed Bogiem módl się do Niego o zbawienie dusz naszych.

I teraz. Ton 8: Zbawca zstępując do rodzaju ludzkiego przyjął owinięcie pieluszkami i nie pogardził cielesnym obrzezaniem, mając osiem dni po matce i niemający początku po Ojcu, do którego zawołajmy, wierni: Ty jesteś Bogiem naszym, zmiłuj się nad nami.

Troparion ku czci świętego, ton 1:

Na całą ziemię rozeszła się nauka Twoja, przyjmującą Twoje słowo, którym pobożnie pouczyłeś o prawdach wiary, wyjaśniłeś naturę bytów, upiększyłeś obyczaje ludzi, królewski kapłanie, ojciec najczcigodniejszy, módl się do Chrystusa Boga, aby zbawił dusze nasze.

Chwała, i teraz. Troparion święta, ton 1:

Na ognistym tronie zasiadasz z Ojcem niemającym początku i z Bożym Twoim Duchem, a zechciałeś urodzić się na ziemi z Dziewicy, nieznającej męża Twojej Matki, Jezus, przeto i zostałeś ósmego dnia obrzezany jako człowiek. Chwała najłaskawszej Twojej radzie, chwała Twojej Opatrzności, chwała Twemu uniżeniu, jedyny Przyjacielu człowieka.

I rozesłanie.

Na powieczrze kontakion ku czci świętego. **Chwała, i teraz.** Kontakion święta. Nabożeństwo północne śpiewamy jak zwykle z kacyzmą. Po pierwszym trisagionie troparion święta. Po drugim trisagionie kontakion święta. Natomiast modlitw: **Dla modlitw, i: Pamiętaj, Panie, o zmarłych w nadziei zmartwychwstania, nie mówimy, lecz: Panie, zmiłuj się, dwanaście razy. I rozesłanie.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

NA JUTRZNI,

po: **Bóg i Pan,** troparion święta dwa razy.

Chwała. Troparion świętemu. **I teraz.** Troparion święta.

Po pierwszej recytacji Psalterza kacyzma poetycka, ton 5:

Prosomion: Wspólnie mające początku.

Jako królewskie upiększenie Kościoła wszyscy wysławmy Bazylego, niewyczerpaną skarbnicę nauk, przez nie bowiem nakazał nam czcić Trójkę Świętą, zjednoczoną naturą i podzieloną na Hipostazy.

Prosomion: Grób Twój.

Chwała. Ton 1: Bazyli wielce mądry, stojący przed Trójcą, módl się, abyśmy otrzymali w dniu Sądu łaskę, miłosierdzie i oczyszczenie grzechów, śpiewający

Tobie i czczący pamięć Twoją, albowiem ustami i sercem wysławiamy jedynego Przyjaciela człowieka.

I teraz. Stwórca wszystkich i Władca świata, będący z Ojcem i Duchem w niebiosach, jako niemowlę ośmiodniowe obrzezany jest na ziemi, prawdziwie Boże i cudowne są dzieła Twoje, bowiem dla nas zostałeś obrzezany, Władcom jako będący spełnieniem Zakonu.

Czytamy pouczenie Bazylego Wielkiego dla mnichów.

Po drugiej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Mądrości.**

Niewyczerpane bogactwo tajemnej mądrości zaczerpnąłeś, widzący Boga, i wszystkim wytoczyłeś wody prawosławia, przeto serca wiernych w Bogu weselą się, zaś nakazy niewiernych godnie są zatapiane, a przez poty Twojej pobożności okazałeś się niezwykłym obrońcą Trójcy, Bazylu święty, módl się do Chrystusa Boga, aby dał nam odpuszczenie grzechów, świętującym z miłością świętą pamięć Twoją.

Prosomion: **Bożej wiary.**

Chwała. Ton 3: Całą ziemię jak wodami napoiłeś nauką Twoją, zebranymi dogmatami pobożności, Bazylu, bowiem Źródło życia zaiste w Tobie spoczęło, do którego módl się, albowiem odwagę zdobyłeś natchniony przez Boga, aby darował nam wielkie miłosierdzie.

I teraz. Ton 4: Ty, który naturą jesteś niewidzialny, teraz widziany jesteś ciałem, Słowo niestworzone teraz z Dziewicy czystej zdradzane staje się, przeto według Zakonu dla nas ludzi jako ośmiodniowe obrzezane jest niemowlę, pokłońmy się Jemu jako Zbawcy naszemu.

Po polijeleosie katzyma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Mądrości.**

Mocą słów Bożych mroczne herezje zrzuciłeś: całą pychę Eunomiusza pograżyłeś, głosiłeś bowiem ludziom, że Duch jest Bogiem i podniesieniem rąk wrogów uśmierciłeś. Całą posługę Sabeliusza przepędziłeś, całe mędrkowanie Nestoriusza zniszczyłeś biskupie Bazylu, módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów z świętującym miłością pamięć Twoją.

Chwała. Łaska Bożych Twoich słów i dogmatów wzniosłość są dla nas tajemniczą drabiną Bożego wstępowania, ojczy, zdobywszy bowiem trąbę Ducha głosiłeś nią Boże nauki, przeto zamieszkałeś w miejscu szczęśliwości i zapłatę za wysiłki Twoje przyjąłeś, czcigodny hierarcho Bazylu, módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów świętującym z miłością pamięć Twoją.

I teraz. Władca i Stwórca wszystkich z przeczystego łona Twego przyjąwszy ciało, okazał Ciebie orędowniczką ludzi, Nieskalana, przeto wszyscy do Ciebie przybiegamy prosząc o oczyszczenie grzechów, Władczyni, i wybawienie z wiecznej męki oraz wszelkiej złości okropnego Władcy świata, przeto wołamy do Ciebie: Módl się do Twego Syna i Boga, aby odpuszczenie grzechów dał kłaniającym się z wiarą najświętszemu zrodzeniu Twemu.

Czytamy słowo nadgrobnie Grzegorza Teologa o Wielkim Bazylim, podzielone na cztery części.

Anabatmi, 1 antyfona, ton 4:

Gdy cierpię wołam do Pana, usłysz moje bolesti.

Mieszkańcy pustyni nieustannie pragną Boga, gdyż daleko są od marności świata.

Chwała, i teraz. Świętemu Duchowi cześć i chwała, jak Ojcu wraz z Synem przynależy, śpiewamy przeto jedynej władzy Trójcy.

Prokimenon, ton 4: Usta me głoszą mądrość,* a rozważania serca mego roztropność.

Stichos: Słuchajcie tego wszystkie ludy, nakłońcie uszu wszyscy mieszkańcy świata. Wszystko, co oddycha.

Czytanie świętej Ewangelii według Jana, perykopa 36 (10, 9-16).

Mówi Pan: «Ja jestem bramą. Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony, wejdzie i wyjdzie, i znajdzie pastwisko. Złodziej przychodzi tylko po to, aby kraść, zabijać i niszczyć. Ja przyszedłem po to, aby owce miały życie i miały je w obfitości. Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz życie swoje oddaje za owce. A najemnik, który nie jest pasterzem i owce nie są własnością jego, widząc nadchodzącego wilka, porzuca owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza. Najemnik ucieka dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają. zna Jak Mnie Ojciec, a Ja znam Ojca i życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszę przyprowadzić, i głosu mego słuchać będą, i będzie jedna owczarnia, i jeden pasterz».

Po Psalmie 50 stichera isomelos, ton 6:

Gdy cierpię wołam do Pana, usłysz moje bolesti.

Mieszkańcy pustyni nieustannie pragną Boga, gdyż daleko są od marności świata.

Chwała, i teraz. Świętemu Duchowi cześć i chwała, jak Ojcu wraz z Synem przynależy, śpiewamy przeto jedynej władzy Trójcy.

Kanon święta.

Poemat Stefana. Hirmosy po dwa razy, tropariony po cztery. Ton 2:

Pieśń 1

Hirmos: Chodźcie, ludzie, śpiewajmy pieśń Chrystusowi Bogu, który rozdzielił morze i kierował ludem wyprowadzonym z niewoli egipskiej, albowiem się wysławił.

Ósmy dzień, noszący obraz przyszłości, zostaje uświęcony przez Twoje dobrowolne ubóstwo, Chryste, w nim bowiem według Zakonu obrzezany zostałeś ciałem.

Chrystus przyjął obrzezanie ósmego dnia po swoim urodzeniu i dzisiaj chowa jego cień, zapalając światłość nowej łaski.

Inny kanon do biskupa Bazylego.

Poemat Jana z Damaszku. Ton 2:

Hirmos ten sam.

Do Twego głosu przyszli chcący rozpocząć chwałę Twoją, Bazyli, przeto modlitwę przyjąwszy łaskę daj nam obficie.

Ty szedłeś trudną drogą cnót i osiągnąłeś piękne wejście do niebios, Bazyli, wszystkim dając wzór.

Poruszenie żądz tłamszące ciało umiłowaniem mądrości ujarzmiłeś, przeto zamieszkałeś w niezniszczalnych królestwach, ojcze Bazyli.

Żądze duchowe wraz z cielesnymi w porę posiekałeś duchowym mieczem, Bazyli, siebie zaś Władcy złożyłeś jako ofiarę.

Ty zostałeś nauczony niewypowiedzianych tajemnic Chrystusowego królestwa, Bazyli, przez co jawnie olśniła nas Światłość Trójcy, święty ojciec.

Teotokion: Któż może godnie opowiedzieć Twoje przewyższające słowa poczęcie? Boga bowiem zrodziłaś w ciele, Przeczysta, objawiając nam Zbawcę i Pana.

Katabasję śpiewa pierwszy chór: Głębinę dno odkryłeś i okazałeś suchym, w niej pokryłeś wrogów, mocny w bitwach Pan, albowiem się wysławił.

Drugi chór: Idzie morską kłębiącą się burzą, która stała się suchą dla Izraela, zaś Czerwone Morze wodzów egipskich pokryło razem w wodnym grobie, mocą potężną prawicy Władcy.

Pieśń 3

Hirmos: Umocnij nas w Tobie, Panie, który drzewem uśmierciłeś grzech, i Twoją bojaźń Twoją bojaźń daj sercom naszym, śpiewającym Tobie.

Słowo nadprzyrodzone wcieliwszy się zostało obrzezane ku ustanieniu Zakonu, początek życia Bożej łaski i życia niezniszczalnego nam dało.

Spełniając Zakon nie jako nie jako przeciwny Bogu, Chrystus pokazał wcieliwszy się i pozwolił dobrowolnie obrzezać się ósmego dnia.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Zbiegła się z Chrystusową i współzajśniała pamięć Twoja z narodzeniem, ojciec, którego niewypowiedzianą tajemnicę Twoimi naukami uczyniłeś jasną.

Umacniany bojaźnią Bożą, jest bowiem początkiem mądrości, miłością doskonałą mądrości uskrzydliłeś się, o Bazyli.

Przepełniony byłeś wszelkim nauczaniem, nie tylko ziemskim i przemijającym, ale o wiele lepszym i okazałeś się światłem świata, Bazyli.

Bazyli mądry, wszedłeś w kontemplację i kontemplacją wszedłeś w widzenie Boże i ludzi jawnie nauczyłeś rozumu.

Teotokion: Bez nasienia poczęłaś w łonie Boga i rodzisz niewypowiedzianie wcielonego, na którego nie śmieją potrzeć moce niebios, czysta zawsze Dziewico.

Katabasja, pierwszy chór: Królom naszym dajesz moc, Panie, i wznosisz róg pomazańców Twoich, rodzisz się z Dziewicy i idziesz się ochrzcić, Jemu wierni zaśpiewajmy: Nie ma świętego jak Bóg nasz.

Drugi chór: My, którzy wybawiliśmy się z dawnych sieci i pokarmów lwów zębami ścieranych, rozradujmy się i otwórzmy usta, poemat splatając ze słów słodkich, rozkoszując się danymi nam darami.

Kontakion święta, ton 3:

Prosomion: Dziewica dzisiaj.

Pan wszystkich cierpi obrzezanie i ludzkie grzechy jako Dobry obrzezuje, daje dzisiaj zbawienie światu, a na wysokościach raduje się pełen światłości hierarcha Stworzyciela, Boży wtajemniczony Chrystusowy Bazyli.

Także katyzma poetycka ku czci świętego, ton 8:

Prosomion: Mądrości.

Mądrości Słowa nauczywszy się i pisma Zakonu odłożywszy, wszystkim głosiłeś łaski słowo i dusz tablice wygładziłeś słowami Twoimi, w których nakreśliłeś Boże nauki, przeto mrok przeszedł obłokiem opieki ciała i zajaśniałeś duchem, biskupie Bazyli, módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów czczącym w miłości świętą pamięć Twoją (dwa razy).

Chwała, i teraz. Katyzma poetycka święta, ton 4:

Prosomion: Objawiłeś się dzisiaj.

Będący otchłanią przyjaźni do człowieka przyodziałeś się w postać sługi, Władco, i obrzezany zostałeś ciałem, dając wszystkim ludziom wielkie Twoje miłosierdzie.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o sławnej opatrności Twojej i wysławilem, Przyjacielu człowieka, niezbadaną Twoją moc.

Ustało obrzezanie, gdy Chrystus dobrowolnie został obrzezany, mnóstwo narodów zbawiając łaską.

Dzień ósmy przedstawia nieustające życie przyszłego wieku, w którym Władca został obrzezany ciałem.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Upiększa się jak na narodzenie Chrystusa Oblubienica Kościoł, czcząc pamięć Twoją, błogosławiony.

Okazałeś się niezwyciężonym walcząc w Bogu, Bazyli, wszystkim Jego nakazom podporządkowując się.

Kościołowi przez Boga dane zostało ogrodzenie i mur obronny, Bazyli błogosławiony.

Dla przeciwników okazałeś się mieczem siekącym i ogniem pożerającym oszustwo, ojczy Bazyli.

Teotokion: Modlimy się do Ciebie, Czysta, która bez nasienia poczęłaś Boga, abyś zawsze modliła się za sługi Twoje.

Katabasja: Usłyszałem wieść od Ciebie, Panie, którą wypowiedziałeś, głos wołającego w pustyni, albowiem zagrzmiałeś nad licznymi wodami, świadcząc o Twoim Synu, będącym w pełni Ducha, który zstąpił, i zawołaj: Ty jesteś Chrystus, Mądrość Boża i Moc.

Druga katabasja: Oczyszczywszy się ogniem tajemnej kontemplacji, prorok wyśpiewuje ludziom nowe czyny, ogłasza słowa w duchu radując się i okazując niewypowiedziane wcielenie Słowa, którym władzę mocarzy wstrząsnął.

Pieśń 5

Hirmos: Światłości Dawco i Stwórco wieków, Panie, skieruj mnie ku światłości Twoich przykazań, bowiem oprócz Ciebie innego Boga nie znamy.

Ty z Dziewicy Matki niewypowiedzianie przyszedłeś, Panie, i w ludzką postać zechciałeś się przybrać jako niemowlę, według Zakonu Zakon spełniłeś.

Do nocy upodobniła się cień Zakonu miłujący Izraela rodząca, z której objawił się Chrystus, oślepiająca Światłość świata.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Zaiste podwójne światło prowadzi dzisiaj Kościół, albowiem obrzezania niemowlęcia Władcy, który objawił się na ziemi oraz pamięć sługi mądrego i po trzykroć błogosławionego.

Niezgłębiona Światłość spoczęła na Tobie, czcigodny, jako jaśniejącą lampę okazał Ciebie światu Chrystus, przeto pamięć Twoją śpiewamy, Bazyli.

Tajemniczo opisane na Synaju przez Mojżesza powstanie świata, Ty mówiąc z Bożych skarbnic nakreśliłeś wszystkim, błogosławiony Bazyli.

Ani Dawca Zakonu Mojżesz, ani przed Zakonem będący Józef, który był rozdawcą pokarmu pszenicy, lecz Ty, Bazyli, okazałeś się tym, który dzieli Boże Ciało.

Teotokion: Wołamy do Ciebie, która zrodziłaś Chrystusa, Stwórcę wszystkich: Raduj się, Czysta, przez którą zajaśniała nam Światłość. Raduj się, która ogarnęłaś Boga nieogarnionego.

Katabasja: Jezus Przywódca życia idzie rozwiązać osądzenie pierwszego stworzonego Adama, oczyszczenia jako Bóg nie potrzebuje i upadłego oczyszcza w Jordanie, w którym wrogość zabiwszy daje pokój przewyższający wszelkie zrozumienie.

Druga katabasja: Obmyci oczyszczeniem Ducha ze skalania przez wroga ciemnego i skalanego jadem, weszliśmy na nową prostą ścieżkę, prowadzącą do nieprzystępnej radości, dostępną dla Jedyne, w którym Bóg został pogodzony.

Pieśń 6

Hirmos: Otchłań licznych grzechów otoczyła mnie i wołam do Ciebie, naśladując proroka: Wyprowadź mnie, Panie, ze zniszczenia.

Zakon osiągnął kres, gdy Chrystus niemowlę będąc spełniającym Zakon przyjął obrzezanie i rozwiązał klątwę Zakonu.

Świętowanie soboty i obrzezanie pychy żydowskiej ustaje na znak Chrystusa i zajaśniała wiosna łaski.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Obficie nakarmiłeś dusze ubogich cierpiących głód i spragnione serca napoiłeś wszelką Bożą radością, Bazyli.

Obficie nakarmiłeś spragnionych pokarmem niebieskim, chlebem bowiem anielskim jest słowo Twoje, Bazyli, którego byłeś znakomitym sprzedawcą.

Zebrałeś pszczeli pyłek z umiłowania trudów cnót wszelkich, Bazyli, i zręczny w pisaniu byłeś, w niebie wielbiony.

Gorliwie starałeś się odłączyć od świata i żyć z Bogiem, przeto opuściwszy rzeczy przemijające i zniszczalne, błogosławiony Bazyli, jako mądry zdobyłeś rzeczy wieczne.

Teotokion: Wybaw z nieszczęść sługi Twoje, Bogurodzico, albowiem po Bogu wszyscy do Ciebie przybiegamy jak do niezdożytego muru i orędowniczki.

Katabasja: Głos Słowa, Świecznik Światłości, Jutrzenka Słońca, Poprzednik w pustyni woła do wszystkich ludzi: Pokutujcie i oczyśćcie się, oto bowiem stoi Chrystus, wybawiając świat ze zniszczenia.

Druga katabasja: Ojciec błogosławionym głosem ukazuje Upragnionego, którego zrodził z łona, i mówi: Oto wspólnej natury Syn mój pełen Światłości przychodzi z rodzaju ludzkiego, Słowo moje żywe i człowiek pełen troskliwości.

Kontakion, ton 4:

Prosomion: Objawi się dzisiaj.

Okazałeś się niewzruszonym fundamentem Kościoła, dając wszystkim ludziom niezniszczalne dziedzictwo, przypieczętowane Twymi poleceniami, okazujący niebo Bazyli najczcigodniejszy.

Ikos: Kielich cnotliwości, usta mądrości i stopień nauk, Bazyli Wielki oświeca myśli wszystkich, przyjdźcie więc i staniemy w domu Bożym, patrząc z wiarą na Jego piękne cuda, jak promieniami rozjaśniające życie, czystym duchem chłodząc się, rozkoszując Jego wiarą, żarliwością i pokorą, przez które okazał się domem natury Bożej, do którego wołając, śpiewamy: Okazujący niebo, Bazyli czcigodny.

Pieśń 7

Hirmos: Posągowi złotemu na polu Dura sławionemu, troje Twoich dzieci odmówiło wykonani bezbożnego nakazu, wrzuceni zaś w środek ognia zraszani śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Świetliste i jaśniejące jest zrodzenie Chrystusa, przyszłego odnowienia dzisiaj podpisuje tajemnicę, albowiem według Zakonu Zbawca zostaje obrzezany nie jako Bóg, lecz jako człowiek i Zakonu spełnienie.

Zakon spełniając Twórcą Zakonu dzisiaj ciałem dobrowolnie zostaje obrzezany, dokonując obrzezania zimy grzechu i pozwalając wołać: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Obrazem Ojca Syn i Syna Duch jest, Ty zaś Ducha jesteś nieskalanym zwierciadłem, o Bazyli, domem całej Trójcy, błogosławiona jest pamięć Twoja i sławiący ją zostaną wysławieni.

Zagłębiwszy rozum w głębiny Boże nieogarnione i zebrawszy drogocenny złotogłów rozumu, napełniłeś świat mądrością i nauczyłeś wołać: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

O, jedno tchnienie rozumu świętych małżonków jak jedna dusza w dwóch ciałach nierozdzielna, w Grzegorz Bazyli, pragnieniem Boga połączeni, w Bazyli zaś Grzegorz, teraz módlcie się do Chrystusa za owczarnię waszą.

Ojciec sierot i obrońco wdów, bogactwo ubogich, chorych pociecho i bogatych sterniku, starości laską okazałeś się i nauką młodości, i cnót zakonników regułą, Bazyli.

Oczyściwszy rozum z wszelkiego skalania brudem, rozpatrzyłeś duchowe sprawy spragnionym Twoim duchem, przeto opiewając Trójcę z odwagą wołałeś: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Teotokion: Ciebie jako krzew niespalany przez ogień Mojżesz widział na górze Synaj, Czysta, przyjmująca bez spalenia nie do zniesienia zorzę niewypowiedzianej Istoty, łączącą się z ciałem, jedną będąc w nich świętą Hipostazą.

Katabasja: Młodzieńców pobożnych w szumiący ogniem piec wrzuconych, Duch rosą nienaruszonych zachował przez Bożego anioła zstąpienie, przeto w płomieniu zraszani dziękczynnie śpiewali: Wysławiany ojców Panie i Boże, błogosławiony jesteś.

Druga katabasja: Strumieniem ognia spalił głowy węzów wysoki płomień pieca, niosący pobożnych młodzieńców i wyciszył z trudem utrzymywaną mgłę z grzechu, wszystko obmywając rosą Ducha.

Pieśń 8

Hirmos: Boga Słowo, które wszystko stworzyło z niewypowiedzianej mądrości i z niebytu przywiodło do istnienia, błogosławcie dzieła jako Boga i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ósmego dnia jako niemowlę obrzezany został Władca, przyjmując imię Jezus, albowiem jest Zbawcą i Panem świata.

Z narodzeniem Chrystusa gorliwie łączy się ósmy dzień, sławna pamięć hierarchy, którą z wiarą czcząc śpiewamy Panu i wywyższamy na wieki.

Inny kanon.

Hirmos ten sam.

Niewypowiedzianą Opatrznością dałeś światu Bazylego światłość pobożności, trąby teologii, błogosławcie Pana dzieła Pańskie.

Bogatym działaniem zamieszkawszy w mądrym Bazylim i tym pobożnie błogosławiącego, błogosławcie Pana dzieła Pańskie.

Bożym Twoimi słowami rozkoszujemy się, Bazyli, nieustannie w Twojej pamięci tryumfując, wołamy: Błogosławcie Pana dzieła Pańskie.

Promień słów wypuściłeś, mądry Bazyli, światłością kierujące do czczenia jednej stwórczej natury, błogosławcie Pana dzieła Pańskie.

Teotokion: Z Ojca zrodzonego przed wiekami i poza czasem Boga Słowo, który w czasach ostatecznych zajaśniał z Dziewicy, błogosławcie Pana dzieła Pańskie.

Katabasja: Tajemnicę przesłanną ukazał piec babiloński, wytaczając rosę, albowiem strumieniami wód Jordanu miał przyjąć niematerialny ogień i objąć ciałem chrzczonego Stwórcę, którego ludzie błogosławią i wywyższają na wszystkie wieki.

Druga katabasja: Wolne stworzenie jest poznawane i synowie Światłości poprzednio omroczeni: jeden jęczy ciemności przywódca, teraz zaś błogosławi gorliwie sprawcę całe dziedzictwo narodów poprzednio skalanych.

Na dziewiątej pieśni nie śpiewamy Czcigodniejszą, lecz śpiewamy stichosy obrzezaniu: Uwielbiaj duszo moja według Zakonu ciałem obrzezanego Pana.

Pieśń 9

Hirmos: Ten, który przed słońcem ze Światłości Boga zajaśniał i w ciele do nas przyszedł w łono Dziewicy niewypowiedzianie wcieliwszy się, błogosławiona czysta, Ciebie jako Bogurodzicę uwielbiamy.

Także drugi chór śpiewa tenże stichos i hirmos.

Pozostałe trzy stichosy z troparionem:

Uwielbiaj duszo moja przyjmującego obrzezanie ósmego dnia (dwa razy).

Dzisiaj Władca został obrzezany ciałem jako niemowlę, spełniając Zakon (jeden raz).

Dzisiaj Władca został obrzezany ciałem i otrzymał imię Jezus (jeden raz).

Chrystus przeszedł granice całej ludzkiej natury rodząc się w nadprzyrodzony sposób z Dziewicy i jak nakazuje pismo Zakonu został obrzezany ciałem i okazał się spełnieniem Zakonu.

Przyjdźcie, będziemy świętować sławne nadanie imienia Chrystusowi w świątyni, bowiem dzisiaj Jezus został wspaniale nazwany, a z Nim wielbimy także pamięć hierarchy.

Także stichery ku czci świętego z troparionem.

Uwielbiaj duszo moja wśród hierarchów wielkiego Bazylego (dwa razy).

Uwielbiaj duszo moja jaśniejący świecznik świata (dwa razy).

Uwielbiaj duszo moja Bazylego Wielkiego z Cezarei (dwa razy).

Ten stichos zamiast: Chwała:

Uwielbiaj duszo moja Bazylego, który upiększył Chrystusowy Kościół.

Zamiast: I teraz:

Uwielbiaj duszo moja czcigodniejszą od niebieskich zastępów Dziewicę przeczystą Bogurodzicę.

Jak wierna owieczka Arcypasterza poszedłeś po życiodajnych śladach, Bazyli, bowiem prześladowany duszę Twoją oddałeś, ojcze, mężnie wcześniej od innych narażając się na niebezpieczeństwo za Kościół, o błogosławiony.

Widząc najświętsze kościelne zgromadzenie upiększone Twoim świadectwem, gubiciel jak gromem został porażony i padł prześladowca, nie mógł bowiem znieść będącej w Tobie, Bazyli, zorzy Ducha.

Stałeś się godnym, Bazyli, tronu apostołów, chóru męczenników Chrystusowych, arki patriarchów, słodczy sprawiedliwych oraz radości proroków, byłeś bowiem sługą Bogurodzicy i wtajemniczonym Trójcy.

Jedyny Pan, który góry pokrywa wodami, bada morze i wysusza otchłań, z Ciebie przyjął ciało, Czysta, i z Betlejem podąży ku Jordanowi, aby ochrzcić się ciałem.

Także oba chóry schodzą się razem i śpiewają pierwszy stichos święta oraz katabasję:

Żaden język nie może godnie wysławić, zdumiewa się rozum aniołów, opiewając Ciebie, Bogurodzico, przeto zechciej wiarę przyjąć, Dobrą będąc, znasz bowiem Bożą miłość naszą, Ty chrześcijan jesteś Orędowniczką, Ciebie uwielbiamy.

Także stichos: **Uwielbiaj duszo moja czcigodniejszą od niebieskich zastępów Dziewicę przeczystą Bogurodzicę.**

I katabasja: **O** przewyższające rozum cuda zrodzenia Twego, Oblubienico najczystsza, Matko błogosławiona, przez które otrzymaliśmy najdoskonalsze zbawienie, godnie sławimy Pana jako łaskawcę, w darze niosąc pieśń dziękczynną.

Fotagogikon. Prosomion: **Duchem w świątyni.**

Pragnieniem mądrości obrzezałeś, ojcze, duszę Twoją i pokazałeś się światu jako słońce cudowne, oświeciłeś myśli wiernych, mądry w Bogu, Trójcy wtajemniczony, o Bazyli i słuگو Bogurodzicy (dwa razy).

Chwała, i teraz. Fotagogikon święta: Ciałem jako niemowlę ośmiodniowe zostaje obrzezany będący Zakonu spełnieniem wieków Stwórcy i w pieluszki owinięty jako człowiek, mlekiem karmiony, który wszystko niezmierną mocą jako Bóg trzyma i wolą swoją tworzy.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery, ton 5:

Obrzezanie ciałem cierpi niewypowiedziane zrodzony z Ojca jako Słowo i jako Bóg trwający w niezmiennym Bóstwie bez odcięcia i zniszczenia, przeto według Zakonu ponad Zakonem będący z klątwy Zakonu wybawia wszystkich i z wysoka pobożnie uświęca, przeto najłaskawsze Jego zstąpienie wysławiając śpiewamy i dziękczynnie wielbimy, modląc się do Niego, aby duszom naszym dał wielkie miłosierdzie (dwa razy).

Według łaski Synem Bożym będąc, odrodzeniem Bożego chrztu, naturą i prawdą przedwiecznego Syna Bożego i Słowo, jednoistotnego Ojcu i współniemającego początku wyznałeś, czcigodny, heretyków zaś niemilknące usta światłością Twoich słów zagroziłeś, przeto zamieszkałeś w wyższym

królestwie, współkrólując z jedynym i z natury królującym Chrystusem, obficie rozdającym światu wielkie miłosierdzie.

Wewnątrz niebieskiej świątyni jako hierarcha święty znalazłeś się, kontemplacją i widzeniem zasad mądrości jak szatą złotą przybrany i teraz przy niebieskim ołtarzu sprawując świętą czynność, czcigodny, i stojąc przed Bogiem niematerialną posługę czyniąc, wspomnij miłosiernie, błogosławiony Bazylu, spełniających świętą i najczcigodniejszą pamięć Twoją, modląc się do Chrystusa dającego światu wielkie miłosierdzie.

Cały poświęcony Bogu i całkowicie od dzieciństwa oddany, zostałeś oświecony zorzami nadboskiej mądrości, ludzkie rozumienie rozjaśniłeś, świetliście mówiąc i mądrze opowiadając, w ludziach pobożność budząc przez poznanie Bożego dzieła, przeto głosimy Ciebie Bożym mówcą, nauczycielem i świetlistą lampą kościelną, modląc się do Chrystusa dającego światu wielkie miłosierdzie.

Umocniwszy się bojaźnią Bożą, zasadę mądrości zrozumiałeś, Bazylu, bojaźnią mądrości i życia prawością wyróżniłeś się, ojcze, miłością zaś z Bogiem połączyłeś się i stałeś się bliskim Jemu, przeto Bożymi naukami i wyrokami nauczyłeś ludzi zwyczajów i upiększyłeś rozum wiernych, kanonami duchowymi pouczając, módl się przeto do Chrystusa, aby duszom naszym dał wielkie miłosierdzie.

Chwała. Ton 6: Łaska rozlana została w ustach Twoich, czcigodny ojcze, i byłeś pasterzem Chrystusowego Kościoła ucząc duchowe owieczki wierzyć w Trójcę jednoistotną w jednym Bóstwie.

I teraz. Ton 8: Zbawca zstępując do rodzaju ludzkiego przyjął owinięcie pieluszkami i nie pogardził cielesnym obrzezaniem, mając osiem dni po matce i niemający początku po Ojcu, do którego zawołajmy, wierni: Ty jesteś Bogiem naszym, zmiłuj się nad nami.

Wielka doksologia. Po trisagionie troparion ku czci Bazylego. Chwała, i teraz. Troparion święta. Ektenie i rozesłanie. Bracia zostają namaszczeni olejem ze świętej lampy, jeśli zechce przełożony, i śpiewamy sticherę isomelos. Na pierwszej godzinie troparion święta. **Chwała. Świętemu. I teraz.** Teotokion godzin. Po trisagionie kontakion święta. Ciąg dalszy jak zwykle i rozesłanie. Na godzinach na przemian kontakiony święta i świętemu.

Na Liturgii Błogosławieństwa i z kanonu święta trzecia pieśń i świętemu szósta pieśń. Po wejściu troparion święta i świętego. **Chwała.** Kontakion święta. **I teraz.** Kontakion świętemu.

Prokimenon, ton 6: Zbaw, Panie, lud Twój,* i pobłogosław dziedzictwo Twoje. Stichos: Do Ciebie, Panie, wołam, Boże mój, nie odpowiadaj mi milczeniem.

I świętemu, ton 1: Usta me głoszą mądrość, a rozważania serca mego roztropność.

Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Kolosan, perykopa 254 (2, 8-12).

Bracia, baccie, aby kto was nie zagarnął w niewolę przez filozofię będącą czym oszustwem, opartą na ludzkiej tylko tradycji, na żywiołach świata, a nie na Chrystusie. W Nim bowiem mieszka cała Pełnia: Bóstwo, na sposób ciała, bo zostaliście napełnieni w Nim, który jest Głową wszelkiej Zwierzchności i Władzy. I w Nim też otrzymaliście obrzezanie, nie z ręki ludzkiej, lecz Chrystusowe obrzezanie, polegające na zupełnym wyzuciu się z

ciała grzesznego, jako razem z Nim pogrzebani w chrzcie, w którym też razem zostaliście wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który Go wskrzesił.

Świętemu: Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Hebrajczyków, perykopa 318 (7, 26-8, 2).

Bracia, takiego bowiem potrzeba nam było arcykapłana: świętego, niewinnego, nieskalanego, oddzielonego od grzeszników, wywyższonego ponad niebiosy, takiego, który nie jest obowiązany, jak inni arcykapłani, do składania codziennej ofiary najpierw za swoje grzechy, a potem za grzechy ludu. To bowiem uczynił raz na zawsze, ofiarując samego siebie. Prawo bowiem ustanawiało arcykapłanami ludzi obciążonych słabością, słowo zaś przysięgi, złożonej po nadaniu Prawa, ustanawia Syna doskonałego na wieki. Ten to Melchizedek, król Szalemu, kapłan Boga Najwyższego, wyszedł na spotkanie Abrahama, wracającego po rozgromieniu królów, i udzielił mu błogosławieństwa. Jemu Abraham także wydzielił dziesięcinę z całego łupu. Imię jego najpierw oznacza króla sprawiedliwości, a następnie także króla Szalemu, to jest Króla Pokoju.

Alleluja, ton 8: Pasterzu Izraela posłuchaj, Ty, który kierujesz Józefem jak owcą. Stichos: Usta sprawiedliwego będą rozważać mądrość, a jego język wypowie wyrok.

Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 6 (2, 20-21; 40-52).

W owym czasie pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to było powiedziane. Gdy spełniło się osiem dni i należało Je obrzezać, nadano Mu imię Jezus, którym Je nazwał anioł, zanim się poczęło w łonie. Dziecię zaś rosło i nabierało mocy, napędlając się mądrością, a łaska Boża była na Nim. A Rodzice Jego chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał dwanaście lat, udali się tam zwyczajem świątecznym. A gdy wszystkie te dni dobiegły końca, zostało Dziecię Jezus w Jerozolimie, o czym nie wiedzieli Józef i Matka Jego. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni rozumem Jego i odpowiedziami. Ujrawszy Go dziwili się i Matka Jego rzekła do Niego: «Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bolejąc szukaliśmy Ciebie». A On im odpowiedział: «Czemu Mnie szukaliście? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?» Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. Potem poszedł z nimi i przyszedł do Nazaretu, i był im poddany. A Matka Jego zachowywała wszystkie te słowa w sercu swoim. Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi.

Świętemu: Czytanie świętej Ewangelii według Łukasza, perykopa 24 (6, 17-23).

W owym czasie zeszedł Jezus na dół i zatrzymał się na równinie. Była tam duża rzesza uczniów Jego i wielkie mnóstwo ludu z całej Judei i Jerozolimy oraz z wybrzeża Tyru i Sydonu, którzy przyszli oni, aby Go posłuchać i zostać uzdrowionymi ze swych chorób. Także i ci, których dręczyły duchy nieczyste, doznawali uzdrowienia. A cały tłum starał się Go dotknąć, ponieważ moc

wychodziła z Niego i uzdrawiała wszystkich. A On podniósłszy oczy swoje na uczniów swoich, mówił: «Błogosławieni ubodzy duchem, albowiem wasze jest królestwo Boże. Błogosławieni teraz złaknieni, albowiem będziecie nasyceni. Błogosławieni teraz płaczący, albowiem śmiać się będziecie. Błogosławieni będziecie, gdy ludzie was znienawidzą, i gdy was wyłączą, i gdy zelżą was, a z powodu Syna Człowieczego podadzą w pogardę imię wasze jako bezecnym: Radujcie się i weselcie się w owym dniu, oto bowiem nagroda wasza wielka jest w niebie».

Służymy Liturgię świętego Bazylego Wielkiego. Zamiast: **Zaprawdę godne to jest, śpiewamy: W Tobie raduje się.**

Koinonikon: Chwalcie Pana z niebios, chwalcie Go na wysokościach. Alleluja.

Drugi: W pamięci wiecznej będzie sprawiedliwy, nie ulęknie się złych pogłosek. Alleluja.

